

Sider har man været tilfreds med, at det er kommet, og det er jo ogsaa Tinget selv, som har foranlediget det, idet det har henvist Andragendet fra Orlogsværftets Arbejdere til Undersøgelse af Forsvarsministeren.

De Indvendinger, der ere komne frem, ere jo ikke mange. For en væsentlig Del have de drejet sig om Bestemmelserne i § 2, om Pensionslønningssatserne. Denne Bestemmelse fandtes jo ogsaa i Loven af 6. April 1906. Det er for øvrigt ikke første Gang, den er fremme, da den ogsaa findes i adskillige af de andre ny Pensionslove, saaledes f. Eks. for Statsbanernes Vedkommende. Man har spurgt, hvad Meningen er med, at der saaledes skal fastsættes Pensionslønningssatser, som fastsættes af Administrationen, og som ikke staa i noget Forhold til den virkelige fortjente Løn. Meningen har naturligvis været den praktiske at gøre Pensioneringen af disse Folk lettere, mere handlelig fra Pensionsvæsenets Side, end den vilde blive, naar her for hvert enkelt Tilfælde skulde udregnes, hvor meget de virkelige Indtægter havde været i en Række af de forløbne Aar. Dette kan nemlig variere for de enkelte Arbejdere, saaledes at man har en ny Indtægt individuel for hver; da kan det jo ikke nægtes, at det kan blive noget kaotisk. Imidlertid har Bestemmelsen om Pensionslønningssatser afstedkommet nogle Besværinger; der er blevet klaget over, at man ikke derved er naaet til den virkelige Indtægt. Dette har ikke været Meningen, og jeg skal derfor være villig til at forhandle med det ærede Udvalg om dette Punkt i Loven. Jeg tænker, det vil være muligt at naa til en Forstaaelse deraf. Jeg skal være villig til at forhandle saaledes, at man søger at komme saa nær til de virkelige opnaaede Lønninger som muligt.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) spurgte, om ikke Reglerne i Slutningen af § 1 kunde udvides saaledes, at man ogsaa medtog den Pensionsret, man havde erhvervet, naar man kom fra civile Stillinger, der ere pensionsberettigede, og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) var inde paa den samme Tankegang. Det forekommer mig ikke i og for sig at være noget urimeligt Krav, skønt ogsaa det, kan jeg tænke mig, kan have visse Vanskeligheder i, hvad jeg vilde kalde pensionsteknisk Henseende. Men ogsaa paa dette Punkt er jeg villig til at forhandle

med det Udvalg, der faar Sagen til Behandling.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds omtalte et Udtryk i § 13 om Understøttelse til Børn, som han fandt lidet heldigt. Jeg gør opmærksom paa, at det er et Udtryk, som er anvendt saaledes i de gældende Bestemmelser, vedrørende de militære Underklasser. I det hele vil det ærede Medlem have lagt Mærke til, at man har fundet det rigtigt, at disse Pensionsregler blive gjorte overensstemmende med dem, der gælde for de militære Underklasser, der jo ere dem, de her omhandlede Folk komme til at arbejde sammen med og ganske naturlig komme til at sammenligne sig med, og som de ville blive sammenlignede med. Det vil derfor skabe Anomalier, hvis ikke Pensionsreglerne for disse Folk og for de militære Underklasser blive nogenlunde lige, og hvis man stillede disse Arbejdere anderledes end de militære Underklasser, vilde Følgen deraf blive, at de saa hurtigt vilde komme med deres Krav, og det vilde foranledige, at vi kom til at tage deres Pensionsbestemmelser op til Behandling i næste Omgang.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds mente, at Hærens Arbejdere ved en Bestemmelse i § 1 bleve ringere stillede end ved Loven af 6. April i Fjor. Nogen Forandring er der jo sket, for naar man skulde have ensartede Regler for Orlogsværftet og for Hæren og skulde have disse Regler konforme med Reglerne for de militære Underklasser, kunde man ikke blive staaende ved Reglerne fra Loven af 6. April 1906. Det er ganske rigtigt, at der nu kræves 20 Aars Tjeneste for at opnaa Pensionsret, men til Gengæld begynder Erhvervelsen af disse 20 Aar tidligere, nemlig ved det 18. Aar, medens de efter Loven af 6. April 1906 først begyndte ved det 25. Aar gaa i 10 Aar, altsaa opnaa en Alder af 35 Aar, nu skal man fra det 18. Aar gaa i 20 Aar, altsaa opnaa en Alder af 38.

Det ærede Medlem fandt det derimod ganske rimeligt, at der var blevet sat den Bestemmelse ind, at Pensionsretten først kan nydes med det fyldte 60. Aar, naar Afskedigelsen ikke begrundedes ved Arbejdsudygtighed, som skyldtes Sygelighed, og det er ogsaa ganske rimeligt. Det kan ikke gaa, at en Arbejder, der i øvrigt har været fast ansat ved vedkommende Institution, men som er bleven afskediget, gan-